

Maria Hääl: «Ema on see, kes raskel hetkel minusse usub.»

Mingisugust sõbrannatamist ärinaise Reet Hääle sõnul neil tütar Mariaga ei toimu. «Loodus on meid niiviisi loonud, et vanemad võiksid ikka lastest targemad olla,» leiab ta otsekoheselt.

Kui Maria (23) 16aastaselt kodust kaugele Inglismaale õppima läks, ei tundnud Reet (45) ei kurvastust ega tuska. «Kõik sõbrannad küsisid, et kuidas sa said lapse ära lasta? Aga – ei olnud raske! Ma olin hoopis kade, et minul omal ajal ei olnud selliseid võimalusi,» ütleb ta.

Reet, kes praegu peab Eesti Liisinguühingute Liidu tegevdirektori ametit, leiab, et tema suhted lastega ongi lähedasemad siis, kui nad vahepeal pisut eemal viibivad.

«Kui nad olid mul kogu aeg kodus, siis suhtlesin nendega tegelikult vähem. Õhtul tuldi trennist ja mindi oma tuppa, ei olnud sellist asja, et iga päev oleks kaks tundi kvaliteetvestlust. Aga nüüd, kui nad tulevad koolivaheajaks koju, suhtlen nendega kordades rohkem ja planeerin oma aega ja tegevusi ka palju põhjalikumalt,» räägib Reet, kes saadab Maria peagi taas välismaale tudeerima ja kelle poeg Markus (19) õpib hetkel Šveitsis Zuozis.

Ema teab, mis on tütrele parim

Juba tuleval sügisel põrutab Maria Ams-terdami, et teha seal magistrikraad. «Võtsin maailma parimate ülikoolide nimekirja ette ja välistasin need, mis asuvad väljaspool Euroopat. Siis jätsin välja ka Inglismaa, kuna seal olen juba elanud, ja siis jäigi esikohale Amsterda-

mi Ülikool,» põhjendab Maria lihtsalt.

Selles, et tütar on ettevõtlik ja ise-seisev, on oma roll kindlasti ka Reedal. «Maria on see, kes alati pabistab ette, et ta ei saa hakkama – nagu vanainimene. Ta mõtleb, et ta on kuskil siin tasemel,» märgib Reet avameelselt ja näitab käega põlvede kõrgusele. «Aga lõpuks on ikka nii, et, ups!, tuligi välja!»

Reet seevastu on alati Maria võime-tesse uskunud. Ka siis, kui tüdruk ise on olnud loobumas. «Cambridge'is õp-pides tahtsin loobuda täpselt poole peal. Nii raske oli! Mul oli juba plaan välja mõeldud, et tulen koju ja lähen siin Tartu Ülikooli,» jutus- tab Maria.

Ema aga teadis, millistele nuppudele vajutada. «Just leid-sin oma meilboksist kirja, mille olin talle sel perioodil, 2007. aasta jaanuaris, kirjuta-nud. Seal oli kolm lehekül-ge põhjendusi, miks ta ikkagi peaks jätkama. Muidugi tundub ko-dus mõnus, kui käid siin ainult jõulude ja uue aasta ajal – samas Inglismaal on vihmane, kodused on kaugel ja peab veel õppima ... See oli lihtsalt raske pe-riood, mille pidi üle elama,» ütleb Reet pooleldi meenutades, pooleldi õpetu-seks. Kordamine on ju tarkuse ema.

Ei mingit sõbrannatamist

Kõik tähtsad otsused arutab Maria ema-ga läbi. «Kui on ikka mingi suurem elu-

NAGU KAKS TILKA VETT: «Mulle on ikka poes juurde tulnud, et tere, Reet!» naerab Maria. «Üks ema klassivend astus kord ligi ja ütles, et issand, sa pole kooliajast aastatki vanemaks jäänud!» Eks Maria pidi siis tunnistama, et ongi «originaalist» paarkümmend aastat noorem «väljaanne».

FOTOD: KALEV LILLEORG, ERAKOGU

muutus, siis helistan talle esimesena,» kinnitab tütar. Iga väikese asja pärast ti-heda ajakavaga harjunud peres telefoni järele ei haarata. «Helistame siis, kui on asja,» nendib Reet. «Ja kohvitamas me ei käi,» naerab Maria.

Reet mainib siinkohal, et tema ei saa aru neist emadest, kes ütlevad, et oi-oi, minu tütar on mulle nagu sõbranna. «Tegelikult on loodus meid niiviisi loo-

nud, et me võiksim e ikka lastest targe-mad olla ja neid suunata. Mitte sõbran-natada,» leiab ta.

Marias tärkab ilmselt pisike vaidle-mis-kuradike, sest ta täpsustab: «Et nagu mingi ajani lastest targemad olla?»

Reet: «Ei, sa saad valesti aru – sa oledki liiga noor selle jaoks. Mida vane-maks sa saad, seda rohkem saad eluko-gemust, aga nii palju elukogemust ei saa

sul iial olema nagu mul, sest ma olen sinust lihtsalt 20 aastat eespool.» Reeda arvates ongi vanemad selleks loodud, et lapsi suunata ja neile nõu anda – ainult emad suudavad oma tütreid-poegi kõi-ge paremini kõrvalt näha.

«Aga see, et meil sellist sõbranna-tamist ei ole, ei tähenda, et me midagi koos ei tee,» jätkab Reet võimalikku valemuljet ennetavalt. «Suvel oleme nii

palju kui võimalik oma suvekodus Käs-mus ja reeglina ei taha me sealt mitte kuidagi ära tulla. Aastaid oleme käinud koos ka tenniselaagrites Kuutsemäel. Ja siis oli meil traditsioon käia kolme-päevastel hobumatkadel. Need on alati väga toredad olnud – telkides ööbimine ja ilus loodus,» loetleb Reet pere rutiini-murdvaid ühistegemisi.

Maria lisab siia ühised suusareisid ja

iga-aastase kohustusliku kogupere soo-jamaareisi.

Poole aastaga kadus 17 kilo

Ema oli tütrele kindlaim tugi ka siis, kui too tegi pool aastat tagasi otsuse liituda Figuurisõpradega. Radikaalse ostuseni viis noore neu fakt, et tema kehakaal hakkas lähenema sajale kilole. Selle poole aastaga kaotas Maria rohkem kui 17 kilo ja oli oma saavutusega lausa Aas-ta Figuurisõbra tiitli nominent.

«Ma olin varem ka korra vaadanud kaalujälgijate kodulehte, kui see veel olemas oli, ja isegi raamatuid tellinud. Aga nende järgi elada õnnestus vaid paar päeva – seal oli nii palju söögite-gemist ja ma lihtsalt ei jaksanud tervet päeva kõõgis veeta. Et ma ei oska ka eri-ti süüa teha, siis sinnapaika see jäigi,» pihib Maria.

Kaalunäidu kasvatas hirmutava 94,3ni Cambridge'i periood. «Seal oli selline söökla, kus sai krediidi peale süüa ja alles kuu lõpus pidid maksma,» räägib maineka ülikooli majandustea-duskonna lõpetanud Maria. «Toit oli väga maitsev ja mõistliku hinnaga, nii et ei olnud mingit põhjust kodus küpseta-da või süüa teha.»

Algul proovis Maria omal käel kaalust alla võtta, aga tulemust suurt ei olnud – aasta jooksul kadus ainult paar kilo.

Reet usub, et Figuurisõprades on edu võti kohustus käia iga nädal grupis kohal. See distsiplineerib.

«Eks ma püüdsin Mariale juba mõned aastad varem toitumise osas nõu anda. Me kodus söime juba nõukaajal kartuli asemel liha kõrvale porgandi-salatit,» märgib Reet, kes ise on alati heas vormis olnud ja avalikkusele tuntud aktiivse ja sportli-ku eluviisi poolest. «Vahel ma isegi märkasin, et Maria tõstis taldrikule seda või teist liiga palju, aga no ei hakka ju laua ääres märkusi tegema.»

Maria sööb endiselt kõike, kuid oskab nii enda kui ema heameeleks nüüd toidukoguseid paremini kontrol-lida. «Vahel, kui olen talle helistanud ja sööma kutsunud, siis ta ütleb küll, et teisipäeval on meil Figuurisõprades kaalumine – nüüsiis sööma tulen kolma-päeval!» naerab ema. **KRISTIINA GENNO**

EMA USUB OMA TÛTRESSE: «Tegelikult sean ma endale ise kõrgemaid sihte kui ema,» lausub poole aastaga pea paarkümmend kilo kaalust alla võtnud sihikindel Maria. Ema toetab tütart nii mures kui edus – nagu on näha sellelt tänavuselt Figuurisõpra-de parimate autasustamisel tehtud pildilt.

